

vil være tilstede, og naar ikke, indenfor de i Forretningsordenen satte Grændser, og forsaavidt han ikke kan erhverve Thingets Samtykke til at blive længere borte, end Forretningsordenen tillader, saa maa han og hans Velgere afsjære dette indbydes. Endnu har der jo ikke vist sig nogen Fare for Thingets Evne til at tage Beslutning paa Grund af, at der er blevet for mange Medlemmer borte, naar jeg undtager enkelte Dage, da det ved Vintertid har været vanskeligt at komme over Storebælt. Jeg stemmer altsaa for den motiverede Dagsorden, men ikke fordi jeg ønsker en Forandring i Forretningsordenen.

Rjar: Mig forekommer det, at det vilde være ubyggeeligt, hvis Thinget oftere skulde komme i det Tilfælde at føre en Diskussion som den, vi føre her idag, og i Anerkjendelsen heraf antager jeg, at vi Alle i fælles Interesse maa ønske, at vi faae en klarere Bestemmelse i vor Forretningsorden, enten det saa bliver, at Bedkommende, eftersom han vil, kan deltage i Thingets Møder eller ikke, eller man vedtager klarere Bestemmelser, som nøiagtig begrænde, hvor lang Tid en Rigsdagsmand kan blive borte, samt en Bestemmelse om, hvilken Beslutning Thinget i saadant Tilfælde kan sætte igjennem.

Chr. Nimestad: Jeg kan være fuldkommen enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgfreds (Rjar) i hans sidst Udtalte, men derimod kan jeg umuligt samstemme med ham, naar han mente, at det er det, som mest stemmer med Thingets Værdighed, at gaa ind paa den motiverede Dagsorden, med andre Ord, at lade være at afgjøre denne Sag. Det er tværtimod fuldstændigt stridende mod Thingets Værdighed, ja, jeg vil endog sige, det er umuligt at lade være at give et Svar paa den Begjæring, som er bleven fremsat og her stillet paa Dagsordenen. Bedkommende har ifølge Forretningsordenen baade Ret og Opfordring til at stille en Begjæring til Thinget, som Thinget ifølge Forretningsordenen skal træffe Afgjørelse om, og det forekommer mig, at det vilde være meget lidt passende, om man saaledes ad denne Vej

vilke, om jeg saa maa sige, knibe ud fra den Afgjørelse, som forlanges af Thinget. Det er fuldstændigt vist, at Antagelsen af den motiverede Dagsorden, som den kaldes, praktisk og i Resultatet er det Samme som en Negtelse af den paagældende Orlov, men den har foruden den Mangel, som en Negtelse af Orlov, efter hvad jeg tidligere har udtalt efter min Mening, har, endvidere den formelle Mangel, at den overbøveder ikke er nogen Besvarelse af den Begjæring, som Bedkommende har Ret til at stille til Thinget.

C. B. Nimestad: Jeg forlangte Ordet, dengang den motiverede Dagsorden endnu ikke var stillet, og jeg maa tilstaa, at, efterat jeg havde hørt det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Eventborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen), kunde den Tanke aldrig falde mig ind, at han vilde ende med at stille en motiveret Dagsorden. Da kom den Tanke paa mig, at det ærede Medlem var bange for, at Flertallets Forslag skulde falde igjennem, thi noget mere umotiveret end denne Dagsorden har jeg aldrig hørt. En Rigsdagsmand kommer i Overensstemmelse med Forretningsordenen til Thinget og forlanger Orlov, og saa løber Thinget fra ham og hverken giver eller negter ham Orlov. Det er dog mærkværdigt! Hvad have vi Forretningsordenen for? Hvorfor har det omhandlede Medlem opfyldt Forretningsordenen, og hvorfor have vi havt Sagen i Udvalg og diskuteret den, naar vi ville løbe fra det paa denne Maade? Lader os sige Nei eller Ja, men lader os ikke løbe fra det! Jeg har den Overbevisning, at den paagældende Folketingsmand har givet fuldstændigt tilstrækkelige Dplysninger; men dette er nu en anden Sag, og jeg kan godt forstaa, at Andre kunne mene Nei, at han ikke har gjort det. Men hvad enten man mener saa eller saa, lader os saa dog stemme derefter og ikke efter en aldeles umotiveret Dagsorden.

Gad: Det, der har bevæget mig til at tage Ordet, er de Ytringer, der ere fremkomne fra det ærede Medlem, der sidder her bagved mig, Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgfreds (Ternansen). Jeg vil tilstaa, at